

הוסן ע"י כולל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

עבודה זרה דף ב' ע"א

בזמנ¹, במה היה אסור לשאת ולתת עם העכו"ם לפני אידיהן? [תד"ה אסור].

בשאר דברים	במידי דתקרובת	
אסור	אסור	לרש"י ותוס'
מותר	אסור	לרבינו תם

איזה מלוה אסור להפרע מהם? [תד"ה ולפרוע].

מלוה עם משכון	מלוה בשטר	מלוה על פה	
אין נפרעים	אין נפרעים ²	נפרעים	כשידינו תקיפה
לירושלמי: אין נפרעים לתוס': נפרעים ³	נפרעים	נפרעים	כשאינ ידינו תקיפה

עבודה זרה דף ב' ע"ב

מהו פארן ומהו תימן? [תד"ה מאי].

תימן	פארן	
מארץ שעיר	ארץ ישמעאל	לרש"י ותוס' ⁴
רוח דרומית	אחת מהרוחות	לרבינו אלחנן ⁵

¹ אולם בזמן הזה כתבו תוס' כמה טעמים להתיר אפי' ביום אידם עצמו, [דקודם יום אידם יש להתיר כיון שאין עכו"ם שבחול'ל אדוקים בעי"ז]. והטעמים, חדא: דעכו"ם שבנינו קים לן בגוייהו שלא פלחי לעכו"ם. ועוד: שנושא ונותן עם עכו"ם שמכירו שהוא רק כמחניף לו. ולר"ת שסובר שאין איסור רק תקרובת, א"כ עתה שאין עושים תקרובת אלא במעות – והרבה מעות יש להם לזה – אין איסור.

² וזהו שאמר ר' יהושע בן קרחה דדוקא מלוה על פה נפרעים. ותוס' שאמרו אפי' מלוה בשטר פעמים אובדת, הינו כשאינ ידינו תקיפה, ועי' בתוס' רבינו אלחנן.

³ ביפה עינים כתב שתפסו תוס' ההו"א של הירושלמי (שכן נפרעים) לפי הענין והזמן. ובחשק שלמה כתב דמה שאמר הירושלמי שאין אובדת מיירי במלוה שאין לה ריבית, אבל אם יש ריבית פעמים שאפי' במשכון אובדת.

⁴ רש"י ותוס' גורסים בסוגיין מאי בעי בשעיר ומאי בעי בפארן, [ולא גורסים מאי בעי בשעיר ומאי בעי בתימן – כיון ששעיר ותימן שניהם הוא מאדום], ולגרסתם הכוונה מאי בעי בארץ אדום ומאי בעי בארץ ישמעאל.

⁵ עי' בתוס' רבינו אלחנן שמבאר את שיטתו באורך, שהזכיר כאן בפסוק ד' רוחות השמים, וסיני ושעיר ופארן הם ג' רוחות, ורוח דרומית הוא תימן.